

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

(א) גם ימים רב חנה בר רב
קטנא: (ב) רש"י ד"ה היינו וכו'
סן יפרין במ ה': (ג) ד"ה
יפרטות וכו' ינחת שמעון
לרבי ישמעאל דעולה:

א] והמקבל דמים בחוץ
 ישימו: ב] לפי גי' רש"י צ"ל דרב
 חסדא ויתב רב חסדא וקא קרי
 תגויב: ג] כמ"ל מסים
 הפסוק ויעלו שולת ויבחו
 זבחים שלמים: ד] קרבו

כדרכ הונא אמר רב דאמר^א רב הונא אמר
רב אשם שניתן^ב לרעהיה ושחמו סתם כשר
לעולה: המעלה מבשר חטאת [וכו']^ג: ת"ר
^דמנין למעלה מבשר חטאת ומבשר אשם
ומבשר קדשי קדשים ומבשר קדשים קלים
וממותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים
וישירי מנחות שפטור^ה ת"ל עולה מה עולה
שהיא ראויה להעלה אף כל שראויה להעלה
מנין שאף היוצק והבולל והפותה והמולח
והמניף והמגיש והמסדר השלחן והמטיב את
הנרות והקומץ והמקבל^ו א בחוץ שפטור ת"ל
יאשר יעלה עולה או זבח מה העלה שהיא
גמרה עבודה אף כל שהוא גמרה עבודה: עד
שלא הוקם המשכן [וכו']^ז: יתיר רב^ח הונא
בר רב קטינא קמיה דרב חסדא^ט וקא קרי
דישילח את נערי בני ישראל^י א"ל הכי אמר ר'
אסי^{יא} (קרבן)^{יב} ופסקו סבר לאותוביה ממתניתין
שמעיה דקאמר משמיה דרב אדא בר אבהה
^{יג}עולה שהקריבו ישראל במדבר אינה מעונה
הפסגט וניתוח אותביה ברייתא^{יד} דשויא
בבבבבב^{טו} דתני^{טז} עד שלא הוקם המשכן בבבבב^{יז}
מותרות ועבודה בכבורות^{יח} והכל^{יט} כשירין
הקריבו^כ בהמה חיה ועוף וזרים ונפשות

[illegible]

כדמפרש ואזיל בהמה וחיה ועוף כר':
והכל קרבו עולות. השם משמע של
מקריבו אלף עולות ולקחמה פריך
עליה: רשין לעשות כן. דלא
הנמות: להן יקדשו. יקדשו
אלף שרגינן לגשת אלי
והעולות הן העד כהן שלף עליו הכר:
ו פריש כדורות. הוהרז אה
הכורות להפרש מן ההר: ו
ואביהוא. כלומר לא
נקדשו כדורות הכהים אלף הן
הההים הגגשים והההרז כאל פריש
ומן ההר זה דבר ואביהוא שגשו
כדנכחין הכהים זה הההים הגגשים
אלה ה' להקריב כדורות: היינו דכתיב.
שגשומו זה ואביהוא אשר ה' דבר וגר'
כדנאמר כסין (שמות טו) פן יפריך
בה' וייו שלף מזהו פירוש מן

[illegible]

אמר הוּא קאי: "א"ל הכי אמר רב
אבי ופסקיהו. פי' כמו שמלת אמר
רב אפי' דרשלת היינו עובדיה
אבל חכמי הפסיקוהו ונעשו מלמד
כן ושי' לשונות שקוטרם עיקר יא:
רמזו הקב"ה למשה וא' דעו:
פי' ולא ידע בני אכל היה
יודע עמתי הקב"ה למד את המסכן
בלבד גדול דלמרי' בנדרס י' שאמר לו
משה לאהרן הייתי סבור כי זו קר:
וקיבל שבר ע"י שדקתו. מניח
בחיות הכנים שבספר זה
נמחיד אלו הדיבור דכתיב בפרשת
וי' וסבר אל תשם ודבר ה' אל אהרן
ולא כתיב אל משה ותימה דבסיפרי י'
דרש בפרשת קרח דכתיב ודבר אל
אהרן שומע אני שהדיבור אל אהרן
מ"ל כאשר דבר ה' ביד משה לו
בפרשת מחשבת השרופים אל למדנו
שהדיבור למשה שיאמר לאהרן ושם
הוא קורא נמחיד אל דכתיב אל אהרן
והוא קורא אל משה ואלו הדיבורים

הגלילי דאמר בפ"ק דחגיגה (דף ו':
וילקמן קכ.) דאין טעוה הפשט וניתוח:

והכל קרבו עולות ועולה שהקריבו ישראל במדבר
ונכרים בזמן הזה רשאין לעשות כן תנאי היא
הנגשים אל ה' יתקדשו ר' יהושע בן קרחה אומר ר'
לומר זו פרישות נדב ואביהוא בשלמא למ"ד זו פריש
דכתיב יהוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש א
ובכבודות היכא רמזא דכתיב ונועדתי שמה לבני ישראל
תיקרי בכבודי אלא במכובדי ר' ירדבר זה אמר ר' הקב"ה
שמתו בני אהרן כיון שמתו בני אהרן אמר לו אהרן א
יתקדש ר' שמואל הקב"ה כיון שידע אהרן שבניו ידיו
שכר ר' שנאמר יידום אהרן וכן ברוד ר' הוא אומר
ר' שמפיל לך חללים חללים את שתוק ר' וכן בש
לחשות ועת לדבר פעמים ששותק ומקבל שכן
מדבר ומקבל שכן על הדבור והיינו דא"ר חייא בר
דכתיב ונרא אלהים ממקדשך אל תיקרי ממקד
בשעה שעושה ר' הקב"ה רין בקדושו מתירא ומח
קשיא עולה תרי תנאי היא ר' דתנאי ר' ישמעאל אומר
ופרשות באהל מועד ר' ר"ע אומר כללות ופרשות נא
מועד ונשתלשו בערכות מואב אמר מר הכל כשיר
מילי אמר רב הונא דאמר קרא ויבן נח מזבח ל
המזבחה ומכל עוף המהור בהמה ר' כמשמעו

ההיכל^ל בהקמת המשכן פרק כה: אלא למד^ד וו פרישם כבורוס היכל רב
היכל רמה למשה קודם לכן דקאמר הוא אשר דבר: ונקדש בכבודי.
שיעמו על היות יתקדש בכבודי ולא נרמו להבין מה לו הוא עד שמתו:
ומיודעיו וכלו הוא אשר דבר אלי ביום שנלעטני על המשכן ונקדש
ששמן וקבל השכר. מפרש צ"ח שמתוך כך וזה ומיחיד אליהו דר
משה אלא אהרן: גורא אלהים מקדשך. אלהים וו מדה הדין אומי
הכל (דעטנה הפשט) וימחו: כללוס נאמרו בסיני. כגון מוצה אדמה
ופירוטם כהכל מועד. לאחר שהוקם המשכן נאמרה ח"כ למשה ושם
אלא הועטנה הפשט וימחו: נשפלוס בערבוט מואב. משנה לו תורה
מואב הואיל משה וגו': חיה בכלל כהמה. דמחיז זאת הבהמה

[illegible]

שמות כט, מג
6. דום ליקוה והתחלל לו אל
תחרך במצליח דרכו באיש
עשה מזמרת: החלים לו, 1
7. עת לקרוע ועת לתפור עת
לחזות ועת לדרב:
קהל ג, 1
8. שראו אלהים ממקדשך אל
ישראל ונתן עמך ותעצמות
לעם ביום אלהים:
חזקיהו סח, לו
9. ויבן נח מונח יעקב ויסק
מכל הבקעה היעדרה ומכל
העוף השמימי וכל
הבהמה: בראשית ח, 17

[illegible]